

скы-ты тѣрговцы въ Имперіѣ-тѣ; нѣ Императоръ-тѣ же за нищо Симеоново-то исканіе.

Това даде причинѣ на Българскыя царь да отвори бой противъ Гърцы-ты, та веднага навлѣзе съ войскѣ-тѣ си въ Тракіѣ. Тогази Императоръ-тѣ проводи насрѣщѣ му Прокопія Кринита съ войскѣ, та ся посрѣщѣхѣ и ударихѣ нѣколко пѣти, нѣ въ послѣдне-то сбиваніе Гърци-ти изгынѣхѣ заедно съ военачалника си, а колкото Българе, служителие на Императора ся уловихѣ робіе въ тоя бой, царь-тѣ заповѣда да имъ изрѣжѣть носове-ты и да ги провождѣть въ Цариградѣ.

Левъ, като видѣ голѣмѣ-тѣ Симеонѣ силѣ, не ся нае да продѣлжи самъ войнѣ-тѣ; заради това проводи генералъ Никита Склира съ много дарове да иска помощъ отъ унгарскы-ты прѣдводители Арпада и Курсана, които били въ това врѣмя отвѣдъ Дунавско-то устѣе. Въ исто-то врѣмя проводи по Дунава флотѣ, а по сухо войскѣ подъ прѣдводителство на Фока. Императоръ-тѣ, понеже ся уповаваше на Унгары-ты, намисли да залѣже Симеона, та му проводи посланникъ да иска ужъ да направѣть миръ, и съ това да му отложи приготвленіѣ-та; нѣ Симеонъ знаеше вече за Левовы-ты сношеніѣ съ Унгары-ты, такожде и за военны-ты приготвленіѣ, които стаяхѣ въ Цариградѣ; заради това заповѣда да турѣть посланника подъ стражѣ и въ исто-то врѣмя трѣгна срѣщѣ военачалника Фока.

Кога-то Българскый царь былъ приближилъ вече до непріѣтеля, пріѣлъ ненадѣйно извѣстіе, какво Ун-